

KUB-30/2011.
(KUB-55/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Külügyi bizottságának**
2011. november 2-án, szerdán, 10 óra 35 perckor kezdődően
az Országház főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	4
<i>Hozzászólók</i>	4
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató Magyarország - kiemelten Kínához és Indiához fűződő - külgazdasági kapcsolatairól</i>	5
<i>Szatmáry Kristóf tájékoztatója</i>	5
<i>Dobos Erzsébet tájékoztatója</i>	8
<i>Kérdések, felvetések, vélemények</i>	9
<i>Szatmáry Kristóf válaszai</i>	12
<i>Dobos Erzsébet reflexiója</i>	14

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató Magyarország - kiemelten Kínához és Indiához fűződő -
külgazdasági kapcsolatairól

Meghívottak:

Szatmáry Kristóf államtitkár, Nemzetgazdasági Minisztérium

Dobos Erzsébet elnök, Nemzeti Külgazdasági Hivatal

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Balla Mihály (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Nagy Gábor Tamás (Fidesz), a bizottság alelnöke
Gyöngyösi Márton (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Braun Márton (Fidesz)
Dr. Gruber Attila (Fidesz)
Dr. Horváth János (Fidesz)
Mihalovics Péter (Fidesz)
Pintér László (Fidesz)
Dr. Tilki Attila (Fidesz)
Szabó Vilmos (MSZP)
Jámbor Nándor (Jobbik)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Dr. Nagy Andor (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Balla Mihály (Fidesz) megérkezéséig dr. Nagy Gábor Tamásnak (Fidesz)
Kovács László (MSZP) Szabó Vilmosnak (MSZP)
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz) dr. Nagy Andornak (KDNP)
Mihalovics Péter (Fidesz) megérkezéséig dr. Horváth Jánosnak (Fidesz)
Vargha Tamás (Fidesz) dr. Gruber Attilának (Fidesz)
Vona Gábor (Jobbik) Gyöngyösi Mártonnak (Jobbik)
Kalmár Ferenc András (KDNP) dr. Vejkey Imrének (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szatmáry Kristóf államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dobos Erzsébet elnök (Nemzeti Külgazdasági Hivatal)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 35 perc.)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

DR: NAGY GÁBOR TAMÁS (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Tisztelettel köszöntöm önöket. Engedjék meg, hogy tájékoztassam a bizottságot arról, hogy amíg elnök úr nem ér ide, addig én vezetem a bizottsági ülést. Balla Mihály elnök úr egy autóbaleset miatt vesztegel az országúton; jelezte, hogy kezdjük meg a munkát, és amint tud, bekapcsolódik a bizottság mai ülésébe.

Szeretném bejelenteni a helyettesítéseket. Jómagam helyettesítem Balla Mihályt, Gyöngyösi Márton alelnök úr helyettesíti Vona Gábort, Gruber Attila képviselőtársam Vargha Tamást, Horváth János képviselő úr Mihalovics Pétert, Vejkey Imre képviselő úr Kalmár Ferencet és Nagy Andor képviselő úr Csenger-Zalán Zsoltot. A helyettesítésekkel együtt a bizottság határozatképes.

Szeretném először tájékoztatni a bizottságot, hogy a különböző programegyeztetések miatt a mai napra tervezett meghallgatásunkat két részben tesszük meg. Fellegi miniszter úr, a magyar-kínai kapcsolatokért felelős miniszter és kormánybiztos is egyben, jelenleg kormányülésen van, ezért az ő tájékoztatóját délután, az interpellációkat követően fogjuk meghallgatni. Erre körülbelül 15 óra 15 perckor kerül sor. Kérem, hogy a képviselőtársaink, akik most jelen vannak, vagy akik megkapták az értesítést és most nincsenek itt, azok is jöjjenek el erre a bizottsági ülésre.

Szeretném megkérdezni a bizottságot, hogy elfogadja-e a mai napirendi pontunkat, a napirendi javaslatunkat, amely Magyarország külgazdasági kapcsolatairól szóló tájékoztató, és amelyet Szatmáry Kristóf államtitkár és Dobos Erzsébet, a Nemzeti Külgazdasági Hivatal elnöke fognak tartani. Kérdezem, hogy elfogadja-e a bizottság a napirendet. Kérem, szavazzunk! (Szavazás.) Igen, láthatólag egyhangúlag a bizottság elfogadta.

Szeretném még tájékoztatni a bizottságot, mielőtt belekezdenénk a napirendünk megtárgyalásába, hogy munkatervünknek megfelelően jövő héten, november 8-án kihelyezett ülést tartunk az Információs Hivatalban. Az ülés zárt ülés lesz, azon csak a bizottság tagjai vehetnek részt. A bizottsági intézkedések miatt az ülésre csak szervezett formában, busszal, együtt tudunk utazni. Az ülés után az Információs Hivatal ebéden lát minket vendégül. A pontos résztvevői névsort legkésőbb a holnapi nap során le kell adnunk, ezért arra kérem a képviselőtársaimat, hogy a munkatársak által közreadott listán jelezzék részvételi szándékukat. Az ülés témája egyébként a magyar külpolitika aktuális kérdései, különös tekintettel a szomszédságpolitikára. A parlamenti ülés reggel fél 9-kor kezdődik, költségvetési módosítókról lesz szavazás, költségvetési kérdésekben, és innen indul a busz ezt követően fél 10-kor. Tehát az Információs Hivatalba, Budakeszire együtt innen busszal mennénk.

Tájékoztató Magyarország - kiemelten Kínához és Indiához fűződő - külgazdasági kapcsolatairól

Köszöntöm a mai ülésünk meghívott vendégeit, Szatmáry Kristóf államtitkár urat a Nemzetgazdasági Minisztériumból és Dobos Erzsébet, amint mondtam, a Nemzeti Külgazdasági Hivatal elnökét, és egyben megkérem, hogy tartsák meg tájékoztatójukat. Először államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

Szatmáry Kristóf tájékoztatója

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tudomásom szerint a bizottság tagjai kaptak a napirendhez kapcsolódóan egy összefoglalót, emiatt is meg a mai napi egyéb teendők miatt is megpróbálnám röviden összefoglalni, és ahogy alelnök úr jelezte, én igazából illetékességből

inkább az indiai kapcsolatokról ejtenék néhány szót, illetve annyiban érinteném a másik témát is, hogy milyen kihívások előtt áll ma a magyar külgazdasági stratégia vagy külgazdasági terv.

Azzal hadd kezdjem, hogy talán képviselőtársaim is jól tudják, Magyarország egy alapvetően exportorientált ország volt és a mai napig is jellemzően az. Ez azt jelenti, hogy a teljes magyar GDP-nek éves szinten a 70 százalékát éri el körülbelül az export-importtevékenység. Ez részben lehetőség, részben viszont nagyon sok kihívást jelent a magyar gazdaság számára, főleg akkor, amikor a magyar gazdaságot próbálnánk abból a nagyon-nagyon nehéz helyzetből kihozni, ahova az elmúlt időszakban került.

Ha önmagában csak a nagy számokat néznénk, akkor ez a külgazdasági vonal egy viszonylag pozitív eredménnyel zárt, zárható, tehát úgy jellemezhető, hiszen ha csak a 2011. év első hét hónapját nézzük, akkor a kivitel 46 milliárd euróval, tehát 16,4 százalékkal, a behozatal pedig 42 milliárd euróval, 14,4 százalékkal nőtt. A külkereskedelmi forgalom aktívuma pedig az elmúlt másfél-két évben folyamatosan csúcspontot döntött, és 4,2 milliárd euró volt az elmúlt idei év első hét hónapjában.

Ami viszont a magyar külkereskedelmet jellemzi, az egy olyanfajta földrajzi koncentrálttság, amely viszonylag sok veszélyt jelent. Ez azt jelenti, hogy az EU-27-ekhez, tehát az Európai Unióba irányul az exportunk 77 százaléka, és onnan származik az importunk 68 százaléka. Ha ezt figyelembe vesszük - és azt említettem, hogy Magyarország alapvetően exportorientált ország, és mindannyian láthatjuk a hírekből is, hogy Európa sajnos a világgazdaság motorjai közül kilátásait tekintve a legrosszabb helyzetben van az elkövetkező időszakban -, akkor óhatatlanul ebből csak egyetlenegy nagyon fontos feladat következik, az, hogy Magyarország exportját meg kell próbálni valamilyen módon diverzifikálni. Ha ilyen mértékben marad Magyarország az Európai Unió felé kitett az export tekintetében, az Európai Unió pedig jellemzően jóval alacsonyabb dinamikával növekszik az elkövetkező 5-10 évben, mint a világ többi része, akkor értelemszerűen, ha csak erre a piacra fókuszálnánk, vagyis hagyományos piacainkra, akkor Magyarország folyamatosan veszítene pozíciót. Tehát ebből a szempontból felértékelődik minden olyan, a világ egyéb részén lévő potenciális export-, illetve importterület, amellyel Magyarországnak meg kell próbálnia minél mélyebb kapcsolatokat kiépítenie.

Ebből a szempontból nagyon fontos az a két érintett terület, amely a bizottság mai ülésén napirendre került. Mind Kína, mind India - ismerte az ott folyó gazdasági kilátásokat - Európánál jóval magasabb dinamikával növekvő területnek minősül vagy várhatóan ilyen terület lesz az elkövetkező időszakban. Mind Kína, mind India gazdasági növekedését tekintve a legpesszimistább forgatókönyvek szerint is minimálisan 5-10 százalék között fog növekedni az elkövetkező 5-10 évben. Tehát ha Magyarország meg akarja tartani azt az exportból, a jó exportteljesítményből következő versenyelőnyét, akkor mindenképpen ezekre a piacokra kell fókuszálnia. *(Szabó Vilmos megérkezik az ülésre.)*

Ami a két térséget érinti és akkor ezen belül Indiát, itt alapvetően elmondhatjuk azt is, hogy hagyományosan jó a magyar-indiai kapcsolatok alakulása. Ha néhány számot kell mondanom, akkor azt lehet mondani, hogy a kétoldalú áruforgalom több mint a négyszeresére nőtt 2005 óta. A 2010-es 358 millió USA dolláros magyar kivitel 90 százalékos növekedést jelent 2009-hez képest, és úgy néz ki, hogy ez a tendencia folytatódik 2011 első hét hónapjában is, tehát 71 százalékos növekedésről lehet beszámolni 2011-ben. Itt alapvetően az exportunk elektromos és energetikai cégekből áll, adatátviteli berendezésekből és egyéb alkatrészekből.

Tehát hagyományosan az exportszerkezetünk nem tér el India tekintetében sem a többi külföldi vagy a világ más részén lévő partnereinkkel folytatott árucserét tekintve, és ez jelez is egy problémát. Tehát ha alapvetően azt tudtam mondani, hogy sikertörténetnek lehet minősíteni a magyar exportdinamika növekedését az elmúlt két évben, akkor azért meg kell

jegyezni azt, hogy itt alapvetően egy duális szerkezet van, nemcsak India tekintetében, a világ más országai tekintetében is, a tekintetben, hogy mit tudunk, mi az exportképes termékünk. Itt az exportképes termékeink nagy részét - százalékot is tudnék mondani, de nem fogom megtalálni pontosan a papírjaim között - a Magyarországon működő nagy nemzetközi cégek adják. Ez természetesen jó dolog, de hosszú távon vagy már talán középtávon is az a cél - és ez igaz Indiára és igaz a többi térségre is -, hogy afelé kell törekedni, a magyar külgazdaság legfőbb feladata az, hogy a magyar tulajdonú, inkább a közepes vállalatokat próbáljuk olyan helyzetbe hozni, hogy be tudjanak kapcsolódni ezekbe az exporttevékenységekbe. Ebben a munkában van a minisztérium nagy segítségére a HITA, ami lényegében az elmúlt egy év során állt fel. Fő fókuszterülete az exportot figyelembe véve a hazai tulajdonú kis- és közepes vállalkozások piaci helyzetének a segítése, azoknak a cégeknek a föltárása és segítése, amelyek Magyarországon működnek és kis- és közepes vállalkozások formájában tevékenykednek, és vagy van már olyan tevékenységük, amely exportképes, vagy pedig különböző részben állami, részben piaci segítséggel eljuthat egy olyan szintre a cég, hogy bekapcsolódik a nemzetközi kereskedelembe.

Ami még egyébként India kapcsán talán említést érdemel, hogy nemcsak részben egy hatalmas országról és hatalmas gazdaságról van szó, tehát a magyar külgazdaság fókuszában természetesen nemcsak a magyar cégek indiai megjelenése szerepel, hanem nagy indiai cégeknek a magyarországi lehetőség szerinti megtelepítése. A legfrissebb adatok szerint Magyarországon eddig az indiai működőtőke-befektetések állománya mintegy 1,3-1,5 milliárd USA dollár körül alakul. Itt részben alapvetően két szegmens figyelhető meg: alkatrészgyártás részben a járműiparhoz kapcsolódóan, illetve a szolgáltatások, szolgáltatást nyújtó cégek azok, amelyek megjelentek Magyarországon. Ennél sajnos jóval kisebb mértékű, körülbelül 10 millió USA dollár értékű az a magyar működőtőke-befektetés, amely eddig Indiában megvalósult. Ez részben gyógyszeripari cégek és egyéb magyar, alapvetően kis- és inkább közepes vállalkozások formájában valósult meg.

Nem túl hosszúra nyújtva - mert ezt próbáltam már az elején a magam számára is meghatározni, hogy ne nyújtsuk -, összességében tehát azt kell mondani, hogy a magyar külgazdaság, azon belül is az export egy sikerágazatnak minősül, az elmúlt másfél évben jelentősen nőtt az exportteljesítménye az országnak, jóval meghaladta az importteljesítményt, ebből az ország számára egy kedvezőbb többlet alakult ki. Ugyanakkor az exportunk irányát tekintve, ami ma jellemzően Európa, vannak komoly kihívások, ezt próbáljuk meg a világ jobban fejlődő térségei felé összpontosítani, illetve az exportunk szerkezetében próbálunk a nemzetközi cégektől a hazai tulajdonú kis- és közepes vállalkozások minél nagyobb arányban való megjelenése felé elmozdulni.

Azt gondolom, egyébként India kapcsán is az előbbieken felsorolt adatokon kívül még azért komoly potenciálok lehetnek. Egyébként ezt is figyelembe véve, a jövőbeni terveinkről annyit tudok mondani, hogy az indiai-magyar gazdasági vegyes bizottság utoljára 2010 februárjában ülésezett Budapesten, és a Nemzetgazdasági Minisztérium tervei szerint ennek az Indiában lévő következő fordulójára már Matolcsy miniszter úr részvételével, egy széles magyar delegációval 2012 tavaszán kerülne sor. Bízunk benne, hogy ez egy újabb pozitív fejezet, és egy újabb lökést ad az indiai-magyar, magyar-indiai gazdasági kapcsolatoknak.

Aelnök úr, én ennyit szerettem volna röviden, összefoglalóan a témához mondani. Köszönöm szépen a szót.

Esetleg majd akkor a HITA tevékenységéről... Úgy tudom, hogy erről a bizottság kevesebbet tud.

ELNÖK: Parancsoljon! Elnök asszonyé a szó.

Dobos Erzsébet tájékoztatója

DOBOS ERZSÉBET elnök (Nemzeti Külgazdasági Hivatal): Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Üdvözlök mindenkit. Ha megengedik, akkor én is röviden összefoglalnám a Nemzeti Külgazdasági Hivatal tevékenységét, feladatait, céljait, illetve az eddigi, mondjuk így, 9-10 hónap eredményeit.

A Külgazdasági Hivatalt 2011. január 1-jével hívta életre a magyar kormány, alapvetően kettős céllal: egyfelől a külföldi befektetések magyarországi ösztönzése, másfelől pedig a magyar kis- és középvállalkozások külpiacon megjelenése, külgazdasági tevékenységének az elősegítése.

A hivatal budapesti központtal működik, de van egy regionális irodahálózata is, viszont a tevékenységét nem önállóan végzi, hanem nagyon sok szakmai szövetség, szervezet, kamara, vegyes kamara, külföldi kamara és szakmai együttműködő partner segítségével igyekszik ezt a tevékenységet ellátni. Van egy háttérelmező funkciója, tulajdonképpen stratégiaalkotásban is részt vesz, de ami szerintem a legfontosabb és a leglényegesebb, az egy aktív kapcsolat a piaci szereplőkkel, tehát mind az itt befektető nagyvállalatokkal, mind pedig a magyar kis- és középvállalkozásokkal.

Ezt a két funkciót, ezt a két tevékenységet tulajdonképpen két nagy szervezeti egység keretein belül végzi a hivatal, és ami nagyon lényeges, hogy ágazati megosztásban, közel 30 különböző ágazattal foglalkozunk, mind magyar vállalkozások, exportőrök, mind pedig külföldi befektetők tekintetében. Itt most a teljesség igénye nélkül a hagyományos magyar iparágak, mint az élelmiszer-, textilipar, az elektronika, ezen kívül az úgynevezett tudásalapú, kissé fiatalabb ágazatokkal, mint a biotechnológia, az informatika, ennek különböző alágazatait is beleértve, vagy akár mondjuk szintén hagyományosan a gyógyszerágazat, tehát ezekben az ágazatokban igyekszünk a magyar vállalkozásokat segíteni.

Alapvetően több eszközből áll a mi segítségnyújtásunk vagy az állami segítségnyújtás. Az egyfelől egy tanácsadás, információszolgáltatás, ami szintén személyes kapcsolatot jelent a cégekkel, másfelől pedig közel négyszáz különböző rendezvényt szervezünk idén kis- és középvállalkozások számára. Ezek hazai és külföldi rendezvények. Ezek alatt kiállításokat, vásárokat, üzletember-találkozókat, árubemutatókat, különböző szakmai fórumokat kell érteni, alapvetően azonban külföldön, ahol ezeknek a cégeknek lehetősége van arra, hogy a külpiacon lépjenek, a külpiacon megismerjék, sőt konkrét üzleteket köthessenek ezeken a piacokon az adott régió szereplőivel.

Befektetésösztönzés terén a hivatal egy úgynevezett egyablakos rendszert működtet, ami azt jelenti, hogy az egészen korai, kezdeti érdeklődéstől egészen - mondjuk úgy - a szalagátvágásig igyekszünk végigvezetni a befektetőt tulajdonképpen az itthoni folyamatokon. Nagyon fontos az ipari parkokkal, önkormányzatokkal, önkormányzati szereplőkkel való együttműködés, hiszen a befektetőknek az információszolgáltatáson túl nyilván számos kérdése és igénye van arra, hogy megismerje a hazai befektetési környezetet.

Kiemelném még a beszállítói háttérpiacot. A hivatalnak szintén kiemelt feladata és tevékenységének szerves része az, hogy a magyar vállalkozásoknak egyfajta felkészülést nyújtson, és lehetőséget biztosítson arra, hogy a már itt letelepedett külföldi beruházók vagy akár hazai nagyberuházók tekintetében is beszállítókká válhassanak. Ezeket szintén programokkal igyekszünk elősegíteni. Ezek hosszú távú, tehát már egy-, másfél, sőt van olyan, ami kétéves együttműködési program keretében tud megvalósulni. Itt főleg az autóipar, járműipar, elektronika területén vannak olyan programjaink, amelyek a befektetőkkel közösen a magyar vállalkozásokat célozzák meg. Ezek felkészítő programok. A lényege az, hogy megismerjék azt a kritériumrendszert, de ne csak megismerjék, hanem el is sajátítsák azt, hogy milyen feltételeknek kell megfelelniük ahhoz, hogy ők beszállítóvá válhassanak.

Lényeges az, hogy a hivatal direkt pénzügyi támogatást nem nyújt ezeknek a vállalkozásoknak, mi igazából csak fel tudjuk térképezni azokat a lehetőségeket, amelyek nyitva állnak a magyar vállalkozások számára.

Talán még egy fontos terület, ez kicsit indirektben kötődik ugyan az exporthoz, de ezzel is a hivatal foglalkozik, ez a ki- és beutazó magas rangú delegációkhoz kapcsolódó üzletember-találkozók szervezése. Tehát akár miniszterelnök úr, miniszter urak vagy államtitkár urak külföldi látogatásainál vagy köztársasági elnök úr látogatásainál, amennyiben üzletember-delegációt lehet vinni, és van rá lehetőség, hogy találkozzanak kinti partnerekkel, akkor a hivatal szervezi ezeket a delegációkat, illetve az ő külföldi programjaikat. Ugyanez igaz akkor is, hogyha hazánkba látogatnak magas rangú személyek.

Az eredményekről. Befektetésösztönzés terén jelenleg több mint kilencven különböző úgynevezett projektet kezel a hivatal. Ezek eltérő fázisban vannak, van, ahol még egészen korai, még csak érdeklődő fázisról beszélhetünk, de van, ahol már a döntés előkészítésén tárgyalunk. Ha ezeknek az összes összegét nézzük, akkor 5,9 milliárd euró beruházást jelent, ami közvetlenül több mint 21 ezer munkahelyet hozhat létre, közvetve pedig közel 70 ezret. A közvetett munkahely a beszállítói láncokon keresztül értendő.

Idén tizenkilenc befektetői projekt esetében már pozitív döntésről beszélhetünk, tehát itt a beruházó úgy döntött, hogy Magyarországot választja befektetési helyszínül. Ez több mint 6600 munkahelyet teremtett, és 2,2 milliárd eurót jelent befektetési összegként. Itt azt szeretném elmondani, hogy az előző évek tapasztalataihoz képest, ahol körülbelül 1-1,5 milliárd euró között mozgott éves szinten a pozitív döntések befektetési volumene, ez a 2,2 jelentős emelkedést mutat.

Hogy milyen szektorokból érkeznek és milyen relációkból a befektetők: alapvetően Nyugat-Európa, Amerika, de vannak ázsiai, tehát dél-koreai, japán beruházók. Szektorok tekintetében pedig szolgáltató szektor, járműipar, de van logisztika, elektronika és élelmiszerágazat területéről érkező befektetés is.

Ha az exportfejlesztés területéről megengednek még néhány adatot vagy néhány eredményt. Idén közel négyszáz rendezvényt tervezünk vagy szerveztünk, hozzávetőlegesen negyven különböző desztinációban, és utána 2000-2500 céget igyekszünk közvetlenül elérni a magyar vállalkozások közül.

Ha az eddig megvalósult programjainkat nézzük, akkor elmondható az, hogy körülbelül 8000-9000 résztvevője volt a programoknak. Ezek a kiállítások, vásárok, üzletember-találkozók. Az itt lezajlott, durván kétezer tárgyalásból valószínűleg 11 millió euró direkt új üzletkötés, tehát export várható, de ez a cégek visszajelzésein alapul, amit rögtön a rendezvények után adnak. Tehát itt nyilván egy hosszabb kifutásról, nagyobb volumenről beszélhetünk majd.

Kiemelt jelentőségű, és ezt az elején nem mondtam, de a magyar cégek exportja alapvetően a környező országokba, a Kárpát-medencébe irányul, illetve a hagyományos piacainkra, tehát Németország és azért Európa a biztos és stabil piac a magyar cégek számára. A hivatal is közel húsz olyan nagy, Kárpát-medencében vagy környező országokban megrendezett kiállításra visz ki cégeket, ahol idén is már közel kétszáz magyar vállalkozás vett részt, és 15 millió eurós üzletkötéssel számolnak.

Én talán ennyit szerettem volna összefoglalóan mondani a Külgazdasági Hivatal tevékenységéről, felépítéséről és céljairól.

Köszönöm szépen.

Kérdések, felvetések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt képviselőtársaimnak megadjuk a lehetőséget, hogy hozzászóljanak, illetve kérdéseket tegyenek fel, hadd mondjak el annyit, illetve hadd kérdezzek egy általános működésbeli eljárásra.

Ennek a mai ülésnek a megszervezését is igen megnehezítette az a tény, hogy a külgazdaság több tárcához tartozik, látszik, hogy nem is sikerült egy időpontra a két tárcát meghívunk. Hogyan működik ez a koordináció a különböző minisztériumok között, tekintettel arra, hogy egyes részterületeket - például a Kínához és Oroszországhoz fűződőt - kormánybiztosként egy miniszter felügyeli, míg államtitkár úr egy másik minisztériumhoz tartozik? Minket az is érdekel, hogy mennyire kapcsolódik be ebbe a rendszerbe, amit elnök asszony most ismertetett, a különböző nagykövetségeken dolgozó - ahol még dolgozó - gazdasági attasék hálózata. Tehát mennyire sikerül a Külügyminisztérium apparátusát is bevonni ezekbe az egyébként ígéretes eredményekkel bíró kapcsolatokba, hálózatépítésekbe és nemzetközi kapcsolatok fejlesztésébe? Ugyanezt a kérdést majd feltesszük Fellegi miniszter úrnak is, ha délután itt lesz a bizottságunk vendége.

Kedves képviselőtársaim? (*Jelentkezések.*) Parancsoljon! Horváth János az első.

DR. HORVÁTH JÁNOS (Fidesz): Elnök Úr! Kedves Vendégeink! (*Mihalovics Péter megérkezik az ülésre.*) Olyan sok téma vetődött föl, illetve vetődhetett volna föl, olyan jó, hogy ez az értekezlet létrejött. Engedtessék meg, hogy kezdetként, nem azért, mert ez az összes észrevételem, onnan szóljak, abban a szerepemben, mint az Interparlamentáris Unió magyar csoportjának elnöke.

Nevezetesen, ez az intézmény, az Interparlamentáris Unió, tehát a világ parlamentjeinek, 150 vagy valamennyi parlament összefogásának az intézménye, világszervezet, párhuzamosan az Egyesült Nemzetekkel, amely kormányok koordinációja. Szóval ez az Interparlamentáris Unió egy létező intézmény, tagjainak száma több tízezer, ha gondolunk az országgyűlési képviselőkre mindezekben az országokban. Nemcsak föltételezem, de mondom, hogy ezek közül a képviselők közül, úgy, mint a mi Országgyűlésünkben is, van egy jelentős hányad, jelentős számú személy, akiket a külkereskedelem érdekel vagy érdekeltté lehet tenni.

Ilyen alapgondolattal fordulok a Nemzeti Külgazdasági Hivatalhoz és persze a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz is. Azért mondtam először a Külgazdasági Hivatalt, mert ez egy új jelenség, és az új seprő jól seper vagy az új intézmény ambiciózus. A lehetőségeire gondolva kérdezem, van-e szándéka a hivatalnak olyan, hogy hasznosítsa, mobilizálja, hasznát vegye vagy aktivizálja, vagy összefogja az Interparlamentáris Unió intézményei, intézményrendszere révén mobilizálható országgyűlési képviselőket. Persze, hogy mi országgyűlési képviselők mobilak vagyunk, ha akarunk vagy a helyzet úgy hozza, de az intézmény, az IPU adva van, és lehet ilyen, ha valaki működteti. Olyasmire is gondolok, ha az Interparlamentáris Uniónak a végrehajtó bizottsága vagy elnöksége, vagy valamiféle, egy erre a célra létrehozott munkacsoportja összefog, valamilyen érintkezést keres a Nemzeti Külgazdasági Hivatalnak azzal a szervével, amely révén aztán fölmérődik az, hogy mik a lehetőségek.

Elnök asszonytól idézem azt a szót, hogy „feltérképezni” lehetőségeket, ilyen szavak engem mindig megérintenek, és emlékeztetnek arra, hogy bizony itt a mulasztás bűnébe eshetünk, ha nem csináljuk azt, amit csinálhatnánk.

Elnézést a hosszú beszédért, de ez valóban olyan lehetőségnek tűnik az én számomra, amiből sok mindent ki lehet hozni. Ha van egy ilyen intézmény ma Magyarországon, és létezett régóta az Interparlamentáris Unió, képviselőtársaim közül jelentős számú személy aktivizálódhat, ha - hogy is mondjam - a virág illata vagy a lehetőség olyan, hogy odavonzza. Éppen most voltunk az Interparlamentáris Unió évi közgyűlésén Bernben, mert most ott tartatott, én magam igen összebarátkoztam néhány személlyel, például olyan szép meghívólevelet kaptam az indonéz parlamenti delegáció vezetőjétől néhány nappal ezelőtt, és így tovább. Ha most képviselőtársaim közül tízen, húszan, ötvenen hasonlóan ilyen

kapcsolatot teremtenek, akkor ebből sok minden kinőhet. Ha nem csináljuk, akkor nem lesz világvége, de a mulasztás helyzetével állunk szemben.

Nos, szeretném, ha ezt a gondolatot továbbvinné elnök asszony, munkatársai és az államtitkár úr, és persze majd mindenki a kormányban, akik ebben érdekeltek vagy érdekeltek lehetnek.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Nagy Andor képviselő úr jelezte, hogy szeretne kérdezni.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nekem első alkalommal van lehetőségem szembesülni azzal, hogy ez az új struktúra hogy néz ki. Rákérdeznék arra, hogy ez a hivatal az ITD Hungarynek lett-e a jogutódja, vagy maradt-e valami az ITD Hungaryből.

Szeretnék visszakanyarodni oda, ahol Nagy Gábor kezdte. Mi, akik külügyi bizottsági tagok vagyunk, legyen az az IPU akár, sokat utazunk a világban, és látjuk, hogy egy-egy tárgyalásnak milyen gazdasági dimenziói vannak. Egy egységes külgazdasági rendszer mindig hatékonyabb tud lenni, mint egy széttagolt. Vannak saját élményeim. Még az előző kormányzati ciklusunkból emlékszem rá, hogy akkor is volt küzdelem, hogy ez hova tartozzon igazából. E mögött vannak szakmai, de néha presztízsokok is, hogy melyik tárca rendelkezzen a külgazdaság irányításával. Vannak érvek a gazdasági tárca mellett is meg a külügyi mellett is. Hogy mennyire nem mindegy, hogy ez hatékony, azt egy kecskeméti Mercedes-beruházás jól mutatja, hiszen ott mi az utolsó pillanatban nyertük meg ezt a beruházást, és ehhez a magyar szakembereknek egyébként jelentős közük volt.

Kicsit részletesebben osszák már meg velünk azokat az infókat, hogy jelenleg akkor mi az, ami idetartozik pontosan. Most láttam, hogy stratégiaalkotás, befektetők segítése. Akkor ezek szerint van valami a Fejlesztési Minisztériumban, de vannak gazdasági attasék a külügyben. Ezt szeretném részletesebben megtudni.

A másik kérdésem az lenne, talán államtitkár úrhoz, hogy én elolvastam azt a százalékot, ami nem jutott eszedbe, 60 százaléka gyakorlatilag a magyar exportképességnek a multinacionális cégeknél összpontosul. Ez visszaadja azt a duális szerkezetét a gazdaságunknak, amin próbálunk változtatni. Én arra a 40 százalékra szeretnék rákérdezni, mert ez a hozzászólásból is kiderült, hogy vannak olyan gazdasági eszközök, amelyek révén ezt a nem egészséges arányt valamennyire lehet azért változtatni. Szeretnék akár konkrét példát is hallani, hogy melyik az a sikeres magyar tulajdonú közép vállalat, amely részt vett ilyen programokban, és nagyon jól eladható, jó exportteljesítmény van mögötte, akár legyen az az a néhány terület, amit itt az anyagból is látunk, hogy alkatrészgyártás, élelmiszeripar, gyógyszeripar. Szeretnék sikerélményben részesülni, mert valóban, azért itt legalább van valami siker, ami felmutatható a külgazdaságban.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gruber Attila képviselő úr következik.

DR. GRUBER ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Ez egy valóban érdekes kérdés, hogy hogy strukturálódtak át ezek a szervezeti egységek, amiről képviselőtársam is kérdezett, és milyen gazdasági háttere van, tehát mennyire erős ez a hivatal költségvetési szempontból is természetesen, tehát mire képes személyügyekben, szakmai ügyekben. De van egy konkrét kérdésem. Az idei nyár egyik nagy eseménye volt, amikor miniszterelnök úr személyes jelenlétében tizennégy nagy jelentőségű kínai megállapodás került aláírásra itt a Parlament épületében. Hol tartanak ezek? Nem is, tizennégy kiemelten fontos, azt hiszem, arra tekintettel, hogy itt alapvetően magyar gazdasági szereplők voltak jelen aláíró félként a

magyar oldalról. Hol tartanak ezek a megállapodásokban rögzített szándékok? Volt-e esetleg elemzése ennek? Van-e esetleg olyan specifikus pont vagy valami különlegesség ezekben a magyar-kínai együttműködési megállapodásokban, gazdasági megállapodásokban, amit esetleg más szinten is fel lehet használni, netalántán egyfajta visszacsatolás lenne a Nemzeti Külgazdasági Hivatal számára a kínai piacon való részvétel tekintetében?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bár megjegyzem, hogy ezt a kérdést délután is fel lehet majd tenni Fellegi miniszter úrhoz. Jámbor Nándor képviselő úr következik. Parancsoljon!

JÁBOR NÁNDOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Két kérdésem lenne, jobban mondva talán lehet, hogy egy kérdésem és egy észrevételem. Valóban, a külkereskedelmi mérleg egy aktívumot mutat. Az összetételét feltártuk, az anyag megfelelő tájékoztatást ad róla, hogy mik ebben a külkereskedelmi mérlegben a gyenge pontok, tehát hogy multinacionális vállalatok zömében, amelyek Magyarországon bár foglalkoztatnak embereket, mégis a kis- és középvállalkozói szektor az, amely a társadalmat úgymond jelentős mértékben működtetni. Ez az arányeltolódás az, amiben a jövőben változtatni kell. Ebben abszolút egyetértünk.

A másik dolog az, hogy valóban, Ázsiával folytatott kereskedelmi kapcsolataink, a külkereskedelmi mérleg az ázsiai országok javára mintegy háromszoros szorzóval billen, tehát 6 százalékot exportálunk és 18 százalékot importálunk. Tehát itt is valóban egy külkereskedelmi deficitünk van. A jövőben valóban törekedni kell arra, hogy ez legalább kiegyenlítődjön és növekedjen minden tekintetben.

A másik dolog, amire inkább a kérdésemet szerettem volna irányítani, itt a beszámolóanyag elején van a fogyasztással kapcsolatban, az az, hogy nőtt az import. Az lenne a kérdésem, mert ez csak nominálisan van kifejezve pénzben, hogy ez a fogyasztás valóban tényleges áruforgalomban mennyiségi növekedést is jelent-e, vagy pedig például az energiahordozók árváltozása járult hozzá az import növekedéséhez.

Ennyi lett volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e még kérdés vagy hozzászólási szándék. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, úgy önöké a szó. Államtitkár úr kezdi talán.

Szatmáry Kristóf válaszai

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Megpróbálok válaszolni a kérdésekre; nem biztos, hogy mindegyikre fogok tudni.

Azt a kérdést, hogy jó vagy nem jó, ha egy helyen van az egész külgazdaság és az összes ezzel kapcsolatos feladat- és hatáskör, most nincs lehetőségem megítélni. Egy helyzetleírást tudok adni ezzel kapcsolatban, és az egy kicsit még cizelláltabb is, mint ahogy alelnök úr jelezte.

Tehát alapvetően nem két tárca között oszlik meg, hanem három tárca között, hiszen a Külügyminisztériumnál egy külön osztály foglalkozik a külkereskedelem-politikával, ami részben azért sem kerülhető meg, mert jó néhány országban egyébként, ahol KGSZ-ek, tehát külszolgálatos kollégák nincsenek, ott a nagykövetség az, amely tudja szervezni és valamennyire kézből tudja tartani ezeket a gazdasági kapcsolatokat. Tehát a Külügyminisztérium semmiképpen sem és különösen különböző nemzetközi szervezetekben való tagsági viszony miatt sem kerülhető meg. Tehát alapvetően háromszereplős a magyar külgazdaság.

Természetesen a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnál lévő területek is cizelláltabbak, hiszen nemcsak két reláció van ott, hanem azok az intézmények is ott vannak jelenleg,

amelyek a magyar exportot segíthetik, tehát az Exim-Mehib-Garantiqa hármas intézményrendszere, ami lényegében arra hivatott, hogy a magyar cégek exporttevékenységét támogassa, tehát ez is jelen pillanatban ott van.

Természetesen az közép-, hosszú távon fogja megmutatni az eredményét, hogy ez a fajta struktúra, ami jelen pillanatban van, megfelelően hatékony-e vagy ezen érdemes bizonyos pontokon módosítani.

Bizonyos relációk nem kerülhetők meg, tehát a Külügyminisztérium semmiképpen sem tud kikerülni a nagykövetségek rendszere miatt sem ebből a kapcsolatrendszerből.

Én igazából csak annyit akartam hozzátenni, hogy ez még annál is bonyolultabb, mint ahogy alelnök úr leírta ezt a viszonyrendszert. Azt gondolom, hogy egyébként ebben a tekintetben azért annak ellenére, hogy összetett a rendszer, a feladatok azért nagyjából jól körülírhatók. Tehát a Nemzetgazdasági Minisztérium felügyeli lényegében az összes KGSZ-t a világon, igaz, hogy a külügyminisztériumi apparátusba kerül át, de az irányítása, az információáramlás és minden egyéb a Nemzetgazdasági Minisztériumon keresztül történik, illetve kötődik a HITA-hoz is, ilyen szempontból ezek a kollégák becsatlakozásra kerültek.

Ha lehet mondani, most az egész képet még egy kicsit bonyolíthatom, de ez már szerencsére a múlt. Magában a Nemzetgazdasági Minisztériumban is most fejeződött be ennek a területnek a helyére tétele, pont az a szempontrendszer, ami arról szól, hogy a feladatok a külgazdaságban legnagyobb részben arra tevődnek, hogy egyrészt próbáljuk diverzifikálni az Európai Unióhoz kötődő nagyon erős kapcsolatokat, részben, hogy a hazai tulajdonú kis- és középvállalkozásokat próbáljuk minél inkább helyzetbe hozni.

Ez a felismerés vezetett egyébként oda a Nemzetgazdasági Minisztériumban, hogy a bel- és a külgazdaság lényegében egy államtitkárságon belül össze lett vonva. Ennek az a logikája, hogy mi a belgazdaságon foglalkozunk alapvetően a kkv-kkal, a kkv-fejlesztés, -finanszírozás és egyéb kérdésekkel. Életszerűnek tűnt, hogy ha ez a fő célunk - de erről majd elnök asszony talán tud pár szót mondani, hogy látjuk már a térképen föltűnni azt a 2-3000 magyar tulajdonú céget, amelyet érdemes segíteni -, akkor érdemes ezt a két részt összevonni olyan szinten, hogy a mindennapi kapcsolattartásban, a mindennapi munkában ezek egymás mellett működjenek. Ez egy újdonság egyébként a korábbi felálláshoz képest. Megmondom őszintén, mi ettől azt várjuk, hogy valóban közelebb kerül egymáshoz az elmélet és a gyakorlat, de ennek is kellett egy idő, amíg a Nemzetgazdasági Minisztériumon belül eljutott erre a szintre. Én azt gondolom, hogy ha szükséges, akkor egyébként ezen a mai hármas pilléren lévő felálláson is lehetnek bizonyos módosítások, ha ezt a hatékonyság megköveteli.

Talán képviselőtársamnak is válaszoltam részben a kérdésére, hogy hogyan viszonyul itt egymáshoz a kis- és közepes vállalkozó. A sikersztorikat meghagynám az elnök asszonynak.

Gruber képviselőtársam kérdésére. Valóban, nálunk is vannak, tehát az egyedi kormánydöntéses ügyeknél nálunk is - hogy mondjam - monitoron vannak bizonyos kínai befektetések, amikről most név szerint nem nagyon tudok beszámolni a bizottság előtt, de amelyek egyedi kormánydöntéses fázisban vannak, azok már nálunk vannak. Nem minden ilyen azok közül a megállapodások közül az én tudomásom szerint, amelyek itt születtek, a többiekről pedig majd miniszter úr talán délután tud mondani is valamit.

Az importtal kapcsolatban meg most nálam sincsenek itt ennél cizelláltabb számok, de én azért azt gondolom, hogy itt részben van az importnövekedés mögött esetlegesen az energiahordozók árnövekedése, de mivel a magyar export jelentős hányadát az összeszerelési fázison átesett gépexport jelenti, értelemszerűen ezek egy része, ami nem hazai beszállítókon keresztül történik, importból van. Tehát ahogy növekszik az exportunk örvendetes módon, valamilyen módon ezt az import mindenképpen kell hogy kövesse, ha még el nem jutunk addig a kicsit idealistának tűnő helyzetig, hogy mindent itthon elő tudunk állítani.

Én ennyit tudtam mondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Dobos Erzsébet elnök asszony következik.

Dobos Erzsébet reflexiója

DOBOS ERZSÉBET elnök (Nemzeti Külgazdasági Hivatal): Az NGM, tehát a gazdasági tárca, a fejlesztési tárca, a Külügyminisztérium együttműködéséről talán államtitkár úr választ adott. Ami itt a hivatalt érinti, és én ezt hangsúlyoznám talán, hogy itt a szakmai együttműködésen van a hangsúly. *(Balla Mihály megérkezik az ülésre.)* Tehát azon az operatív szinten, amin mi együtt dolgozunk mondjuk a külgazdasági szakdiplomátákkal, azzal a nyolcvanhat szakdiplomátával, akik jelenleg közel hatvan állomáshelyen működnek együtt, ha arról van szó, hogy vállalkozást küldünk, ha arról van szó, hogy kiállítást szervezünk, most is tudok mondani számtalan példát, hogy együtt dolgozunk velük, tehát ez a dolog működik. Itt a szakmai irányítás van tulajdonképpen a gazdasági tárcánál, de a hivatal az a szervezet, amely ennek az operatív részét tulajdonképpen végrehajtja.

Hogy az Interparlamentáris Unióval való együttműködésre mondjuk a hivatal nyitott-e? Ahogy említettem, nagyon sok szervezettel, szakmai szervezettel, szövetséggel, vegyes kamarával működünk együtt, pontosan azért, mert a hivatal eljut egy bizonyos ügyfélkörhöz, de nekünk az nagyon fontos, hogy az ezek mögött a szervezetek mögött álló cégekhez is eljussunk, illetve a mögöttük álló lehetőségekhez is eljussunk. Tehát én azt gondolom, hogy ha ez egy olyan lehetőség, amivel a magyar cégeknek exportpiacokat teremthetünk, nyithatunk, törhetünk be új piacokra, akkor ennek nincs akadálya. Én azt gondolom, hogy ez is egy lehetőség.

Az ITDH kapcsán volt kérdés, hogy jogutódja-e a hivatal az ITDH-nak vagy sem. Nem jogutód, ez nagyon fontos. Szakmailag igen, tehát a szakmai tevékenységben - ezek állami alapfeladatok, a befektetésösztönzés is és az exportfejlesztés is - utódai vagyunk az ITD-nek, tehát itt a szakmai tevékenységet tulajdonképpen átvettük az ITDH-tól, de jogi értelemben nem jogutódja a szervezet.

KGSZ-ről, NFM-ről volt szó.

Sikertörténetek. Én most csak négy céget vagy szerveződést írtam föl magamnak, de elég sok ilyen van, hála istennek. Ha konkrét cégnevet szeretnénk: Isoplus. Ők például fűtési rendszert építenek ki, terveznek meg, egészen a tervezéstől a kiépítésig, és ők a Balkánon nagyon sikeresek. Nagykiállításon vettek részt velünk például Újvidéken több alkalommal. Környezetvédelem, környezetvédelmi technológiák: Organica. Ők már távolabbi piacokon is jelen vannak, szintén segítségünkkel. Ők már nem annyira kiállítás és vásárok, inkább konkrét piacszerzés kapcsán vették igénybe a hivatal segítségét. Élelmiszer terén mondjuk a Pápai Hús, Délkelet-Ázsia. Szintén nagykiállításon és vásáron voltak jelen, és szerződést kötöttek, tehát szállítanak ki nagyon komoly mennyiségben. Hogy kicsit a textiliparról is beszéljek és a klaszterekről, van egy nagyon sikeres dél-alföldi klaszter, akik együttműködve, összefogva például közös alapanyag-beszerezésbe kezdtek, ami azt jelenti, hogy jóval olcsóbban tudnak alapanyagot beszerezni. Ők termelnek is, illetve bérgyártásban is nagyon aktívak, de közösen együtt, összefogva. De rengeteg tényleg, hála istennek nagyon sok olyan cég van.

Azért alapvetően itt olyan cégekről van szó, amelyek mondjuk környező országokba terjeszkednek elsősorban, tehát könnyű sikert úgy lehet elérni, hogy itthon stabil piac, külpia, és ők olyanok, akik már mondjuk továbbléptek. Itt azért jelentős részben közepméretű cégekről van szó, már csak alkalmazotti létszámban is jelentősek, de mondjuk biotechnológia terén is van olyan magyar vállalkozás, amely Amerikában működik együtt rengeteg céggel. Ők a gyógyszereknél tesztelést végeznek itthon, és szerződéseket kötnek nagyon nagy értékben. Ők például kis létszámban dolgoznak, de nagyon jól működnek távoli piacon.

Kína kapcsán a megállapodások terén szerintem államtitkár úr erre válaszolt, hogy itt a társtárcáról van szó. Nálunk is vannak egyébként folyamatban lévő befektetési projektek

teljesen különböző fázisban, érdeklődés, információszolgáltatás, telephely, tehát ezek teljesen eltérőek.

Nem tudom, hogy volt-e még olyan kérdés, ami nekem szólt, és nem válaszoltam rá.
(*Nincs jelzés.*)

Köszönöm.

ELNÖK: (*Jelzésre:*) Horváth képviselő úr?

DR. HORVÁTH JÁNOS (Fidesz): Hallottam és köszönöm Dobos Erzsébet elnök asszony válaszát. Mindenben világosított engemet, kivéve az Interparlamentáris Unió dolgában, amit arról mondott, elnök asszony, engedtesék meg, hogy kommentáljam.

Úgy tetszett mondani, hogy nincs akadálya annak, hogy az Interparlamentáris Unió valamit tegyen az ön hivatalával, a Nemzeti Külgazdasági Hivatallal. Tisztelt Elnök Asszony! Jól van ez így, de még hasznosabb lenne, praktikusabb lenne, ha az ön hivatala keresné meg ezeket az országgyűlési képviselőket, és valahogyan kiszortírozná. Az Interparlamentáris Unió éppen egy meglévő intézmény, nem kell kitalálni. Tehát meg kellene tudni valahogyan az IPU apparátusán keresztül, érdekképviselletekkel vagy valahogyan, éppen erre való tekintettel javasoltam azt, hogy jöjjünk össze, jöjjön össze valami és térképezze ezt, hiszen éppen ön használta a kifejezést, hogy „feltérképezni”. Nem gondolom, hogy az Interparlamentáris Unió olyan intézmény lesz, amely arra ösztönzi a képviselőtársaimat, IPU-tagokat, hogy kalappal a kezükben próbálnak kopogtatni a Nemzeti Külgazdasági Hivatal ajtaján. Talán ilyen is lesz, és erre is buzdítom képviselőtársaimat, amikor egy IPU-rendezvényen vagyok, de most, amikor megszólíthatom a Külgazdasági Hivatal elnökét, akkor azt szeretném tanácsolni, azt szeretném, ha valamiféle ilyen ígéret lenne, hogy kezdeményezés onnan is jön, onnan jön, és megkeresik azt, hogy ki az a képviselő, aki Indonéziában, Brazíliában, vagy itt, vagy ott valamilyen oknál fogva vagy kapcsolat révén ezt teheti.

Tehát ne ez legyen, hogy nincs akadálya, hanem éppen fordítva. Kívánatos, hogy jöjjenek a képviselők az ön hivatalához. Köszönöm, hogy ezt hozzátette.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt a válasz elhangzik, hadd adjam át az ülés vezetését Balla Mihály elnök úrnak, aki közben megérkezett, a jegyzőkönyv számára jelzem, hogy akkor az ülést innentől kezdve elnök úr vezeti.

(*Balla Mihály, a bizottság elnöke átveszi az ülés vezetését.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Engedjék meg, hogy mielőtt tovább megadnám a szót, elnézést is kérjek államtitkár úrtól és elnök asszonytól is. Fél 8-kor elindultam otthonról, ami körülbelül 1 óra 10 perces utat jelent, és a 2/A úton akkora baleset volt, hogy mindenkit eltereltek, és 4 óra alatt sikerült ideérnem Budapestre. Intő jel az, hogy mindig ugyanazon a szakaszon történnek a súlyos balesetek, pedig többszörös figyelmeztetés is van rá. Azt hiszem, hogy az ilyen balesetek kialakulásában a vezetők is óriási felelősséggel vannak, mikor dupla záróvonalnál, pirossal kiemelt záróvonal ellenére is előzésbe kezdenek mondjuk egy hajnali ködös időben.

Köszönöm szépen alelnök úrnak azt, hogy kisegített a mai napon, és még egyszer elnézést kell kérnem államtitkár úrtól és elnök asszonytól.

Ha jól emlékszem, akkor az előbb Jámbor képviselő úr és Braun képviselő urak jeleztek. (*Jámbor Nándor: Én már túl vagyok rajta.*) Túlvan rajta. Köszönjük szépen. Akkor Braun képviselő úr. Ezt követően pedig természetesen önöké a válaszadás lehetősége.

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban, én is késtem, de más okok miatt.

Köszönöm a tájékoztatást, végigfutottam. Egy megjegyzésem lenne és egy kérdésem ezzel kapcsolatban. Én elég aggályosnak tartom és veszélyesnek, hogy gyakorlatilag a magyar export felét tíz darab cég produkálja, erre vigyázni kell, mint a hímes tojásra, tehát eléggé kitettek vagyunk ezeknek.

A kérdésem pedig a következő. Látom a számokból, hála istennek, úgy tűnik, hogy a hozzáadott érték megvan a magyar részről. Tehát nyilvánvaló itt az államtitkár úr a válaszából, hogy import érkezik, és az feldolgozva, a hozadékát hozzáátéve távozik az országból, tehát jövedelem képződik Magyarországon. Meg szeretném kérdezni ezt a mezőgazdaság vonatkozásában is, mert attól tartok, hogy nem ilyen rózsás a helyzet. Tehát mezőgazdaság vonatkozásában is érvényes ez, hogy feldolgozott árut adunk el, vagy teljesen alapanyagokat, vagy terményeket?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Önöké a szó, és ezzel lezárom a kérdések körét, illetve ez az utolsó lehetőség államtitkár úrnak és elnök asszonynak. Nem az utolsó lehetőség, elnézést, az utolsó körben feltett kérdésekre a válaszadási lehetőség. Parancsoljanak!

SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Röviden válaszolnék képviselőtársam felvetésére is. Az idő és talán a terveink jelenlegi állása még engem arra intett volna, hogy ne számoljak be itt a bizottság előtt minden egyes tervről, ami a fejünkben van, csak az IPU-val kapcsolatban jutott ez eszembe.

Természetesen köszönettel veszem ezt a lehetőséget. Eddig is, bár eddig igazából kicsit ilyen ad hoc jelleggel, tehát amikor ilyen, az IPU szervezésében is országgyűlési képviselők, főként külföldiek idelátogatása volt, és ezt igényelték a részükről, akár a minisztérium, akár a HITA részéről, akkor mi mindig küldtünk oda valaki olyan személyt, aki föl tudja venni közvetlenül a kapcsolatot a képviselőkkal. Ha ezt végiggondoljuk, és ezt jó ötletnek tartom, akkor tehetjük rendszeressé is ezt, tehát minden olyan alkalommal, amikor az IPU bármelyik relációban itt Magyarországon ülést vagy bármilyen módon megbeszélést tart, és úgy látszik, hogy ez nem korlátozódik a gazdaságon kívüli területre, akkor mi nagyon szívesen azon részt veszünk, és bekapcsolódunk az IPU munkájába.

Viszont van, amiben az IPU-ra mindenképpen majd számítanánk. Van egy tervünk, de mondom, csak így nagyon felületesen tudok beszélni róla. Az IPU-ban is jellemzően, különböző, főleg Amerikára meg olyan területekre gondolunk, ahol jelentős volt a magyar emigráció az elmúlt időszakban, az IPU másik oldalán valamilyen módon magyar származású emberek vagy Magyarországhoz kötődő emberek vesznek részt, és mi gondolkodunk egy olyan új hálózat létrehozásában, egy kicsit a tiszteletbeli konzulok rendszeréhez illeszkedően, de ilyen tiszteletbeli kereskedelmi vagy gazdasági tanácsosi rendszer lenne a világban. Ennek előnye az, hogy nem kerül túl sokba Magyarországnak, de ugyanakkor valamilyen hálózatba, gazdasági információs hálózatba lehetne szervezni a világban élő, jellemzően gazdasággal, magas beosztásban lévő, Magyarországról elszármazott embereket azért, hogy ezt a magyar külgazdasági, magyar külkereskedelmi potenciált növeljük.

Ezt azért jeleztem most, mert amikor elérünk oda, hogy ezt fölállítjuk - reményeim szerint nem túl távoli jövőben -, akkor igenis egy nagyon komoly közvetlen kapcsolatra lesz szükség az IPU-val, hogy megnézzük minden egyes relációban azt, hogy kik azok az emberek, akiket érdemes egy ilyen hálózatba bevonni. De kérem a bizottságot, hogy ha lehet mondani, ezt most tényleg csak egy ilyen közös gondolkodásként kezelje, mert nagyon sok

kérdést kell tisztázni még házon belül is, meg még a többi minisztériummal közösen is, hogy hogyan és miképpen tudnánk ezt a hálózatot kialakítani.

Ami a mezőgazdaságra vonatkozott, annak kapcsán most én nem akartam tovább cizellálni, hogy a magyar külkereskedelem meg külgazdaság hány szereplőhöz tartozik. A mezőgazdaság, amit mi látunk, az a feldolgozott termékek kereskedelme, mert alapvetően az alapélelmiszerek külkereskedelme nem rajtunk keresztül, hanem a mezőgazdasági minisztérium keretén vagy monitorán keresztül történik. Tehát amiről itt elnök asszony beszélt, meg amiről nekünk is rálátásunk van a Nemzetgazdasági Minisztériumban, az a feldolgozott termékek kereskedelme, és ott ezek a számok állnak, amelyek az anyagban le vannak írva.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Bizottság! Mivel nincs több kérdés, ezért nagyon szépen köszönjük államtitkár úrnak és elnök asszonynak, hogy rendelkezésünkre álltak.

Tájékoztatnám a tisztelt bizottságot, hogy tulajdonképpen tartunk egy hosszabb szünetet, és az interpellációkat követően pedig hasonló témában Fellegi miniszter úrral találkozoznánk, aki szeretett volna ma mindenképp itt lenni, csak közben kormányülés zajlik, de ígérete szerint 15 óra 15 perckor együtt tud velünk dolgozni. Miután nekünk a parlamentben későbbiekben nincs szavazási feladatunk, ezért a bizottsági ülést akkor fogjuk elkezdni, illetve megtartani miniszter úrral.

Még egyszer nagyon szépen köszönöm, hogy itt voltak. További szép napot kívánok.

A bizottsági ülésünknek ezt a szakaszát, illetve ezt a bizottsági ülést lezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 35 perc)

Dr. Nagy Gábor Tamás
a bizottság alelnöke

Balla Mihály
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika